

Dłaczego - Organizacja Rodziców po Stracie oraz Rodziców Dzieci Chorych

www.dlaczego.org.pl

Formalnie zarejestrowana w 2005 r. jako Koło przy Towarzystwie Przyjaciół Dzieci, skupia rodziców po stracie dziecka oraz rodziców dzieci nieoperacyjnie chorych. Działamy z potrzeby serca, na zasadzie wolontariatu. Celem Dłaczego jest przede wszystkim pomoc innym rodzicom w podobnej sytuacji. Chcemy stanowić pomost pomiędzy nimi, a resztą społeczeństwa. Dążymy do tego, by osieroceni rodzice w sytuacji śmierci bądź choroby dziecka byli traktowani z szacunkiem i godnością.

Stowarzyszenie Rodziców po Poronieniu

www.poronienie.pl

Powstało z inicjatywy grupy kobiet, które połączyło doświadczenie poronienia. Poprzez swoje działania (m.in. prezentacje w szpitalach i na uczelniach medycznych, kampanię „Poronienie jest tragedią” oraz serwis internetowy) stowarzyszenie chce zmienić stereotypy społeczne dotyczące postrzegania problemu poronienia (negowanie uczuć kobiety, negowanie poronienia jako utraty dziecka, odmowa prawa do żałoby, mylenie poronienia z aborcją), a także wpłynąć na stworzenie pozytywnych wzorców zachowań personelu medycznego w szpitalach.

„Dlaczego nasze dziecko?“, „Dlaczego nam się to przytrafiło?“, „To nie tak miało być“, „To jakaś koszmarna pomyłka“ „To niemożliwe...“ – te i dziesiątki innych myśli przebiegają Ci przez głowę, gdy słyszysz diagnozę będącą wyrokiem na zdrowie Twojego dziecka, a niekiedy wręcz wyrokiem na jego życie. W pierwszej chwili żadne słowa nie są w stanie ukoić Twojego bólu i rozpaczy.

Zarówno strata dziecka (poronienie, śmierć przed lub po narodzinach) jak i strata marzeń o jego zdrowiu są dla Ciebie szokiem i mogą prowadzić do załamania i depresji. Możesz przeżywać bunt, apatię, zagubienie, zaprzeczanie faktom, chęć mówienia lub niemówienia o dziecku. Pamiętaj, że to co czujesz, jest zupełnie normalne. Potrzebujesz czasu, by odnaleźć się w tej niezwykle trudnej sytuacji. Podobna do Twojej tragedia co roku dotyka tysięcy rodziców w Polsce, kontakt z nimi może pomóc Ci w przeżyciu żałoby i dzieleniu się swymi emocjami.

Pamiętaj, że Twój partner także przeżywa rozpaczę, choć być może nie umie tego okazać. W tych trudnych chwilach nie oceniajcie się wzajemnie, lecz bądźcie dla siebie oparciem. Rodzicom w sytuacji straty często towarzyszy poczucie winy za to, co się wydarzyło, warto jednak wiedzieć, że zwykle jest to normalne uczucie i najczęściej niemające żadnego uzasadnienia w rzeczywistości. Pamiętaj, że jesteście dla swojego dziecka najlepszymi i najwspanialszymi rodzicami.

Choć dziś wydaje Ci się to niemożliwe, to rozpacza i ból z czasem się wyciszą, złagodnieją. Nie znaczy to, że nie kochasz swojego dziecka, jest to normalny objaw zamknięcia pewnego etapu żałoby lub oswojenia się z chorobą dziecka. I choć nic już nie będzie takie jak dawniej, z czasem będziesz znowu w stanie odzyskać wiarę w waszą przyszłość.